

ośrodków pieczarkarskich, gdzie uprawiano pieczarki na dużych powierzchniach (m.in. Kobyłka, Zielonka, Tarnów, Mrągowo, Poznań, Wrocław, Koszalin, Kraków, Katowice oraz pieczarkarnie na Zaozliu w Czechosłowacji). Wygłaszał dużo referatów, odczytów, publikował artykuły o charakterze szkoleniowym. Miał bardzo dużo uczniów, którym na bieżąco przekazywał swoje doświadczenia i pomagał w różnych sprawach fachowych.

9. Działalność w innych dziedzinach – Pracował przez wiele lat w Komitecie Osiedlowym Warszawa-Śródmieście.
10. Ważniejsze godności i stanowiska w instytucjach, towarzystwach naukowych i redakcjach – Jako jedyny Polak w tym czasie był honorowym członkiem Mushroom Grovers Association oraz członkiem Glasshouse Crops Research Association. 1959–1976 – redagował *Biuletyn Producenta Pieczarek* (ówcześnie organ Sekcji Pieczarkarskiej Polskiego Związku Ogrodniczego), 1959–1978 – biegły sądowy w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie w zakresie pieczarkarstwa. Od 1961 do końca życia – ekspert Polskiej Izby Handlu Zagranicznego (nr ewidencyjny 905) w zakresie pieczarki i jej grzybni oraz rzeczoznawca SITO (1/32) ze specjalnością pieczarkarstwo.
11. Najważniejsze wyróżnienia i odznaczenia – 1946 – Srebrny Krzyż Zasługi, 1953 – Nagroda Państwowa III Stopnia, 1984 – Złota Odznaka Honorowa („Złota Syrenka”) za Zasługi dla Warszawy, 1984 – tytuł Honorowego Członka Zrzeszenia Producentów Grzybów, 1985 – Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
12. Inne informacje –
13. Wykaz najważniejszych źródeł – informacje uzyskane od rodziny i z Centralnej Biblioteki Rolniczej w Warszawie (ul. Krakowskie Przedmieście 66) oraz Biblioteki Narodowej (al. Niepodległości 213, Warszawa).
14. Materiały ikonograficzne – w posiadaniu żony – Leonardy Bukowskiej (ul. Elekoralna 14 m. 4, 00–134 Warszawa).

Jan SZYMAŃSKI

NOWE PERIODYKI I SERIE NEW JOURNALS AND SERIES

MYCOLOGICAL PROGRESS

Mycological Progress (ISSN 1617–416X), charakteryzowany jako „International Journal of Fungal

Mycological Progress

Volume 1(2)
May 2002

International Journal of Fungal Sciences

Sciences”, jest nowym angielskojęzycznym kwartalnikiem utworzonym w styczniu 2002 r., wydawanym przez Niemieckie Towarzystwo Mikologiczne (Deutsche Gesellschaft für Mykologie) we współpracy z Towarzystwami Mikologicznymi lub sekcjami mikologicznymi towarzystw botanicznych z Rosji, Estonii, Litwy, Polski, Węgier oraz Włoch. Czasopismo poświęcone jest wszelkim zagadnieniom z zakresu szeroko pojętej mikologii (z uwzględnieniem porostów). Publikuje oryginalne prace i artykuły przeglądowe na temat taksonomii, ewolucji, ekologii, różnorodności gatunkowej, biologii komórki, biotechnologii, fizjologii grzybów i patologii (grzybowych chorób roślin, zwierząt i człowieka). Redaktorem naczelnym jest Franz Oberwinkler z Uniwersytetu w Tübingen (Niemcy), natomiast Radę redakcyjną tworzy 32 naukowców, głównie z Niemiec, ale również z Australii, Austrii, Chin, Danii, Estonii, Holandii, Japonii, Kanady, Norwegii, Portugalii, USA, Włoch i Zjednoczonego Królestwa. Czasopismo wydawane jest w formacie A4, na wysokiej klasy kredowym papierze umożliwiającym wydruk bardzo dobrej jakości zdjęć zarówno czarno-białych jak i barwnych. Kolejne cztery zeszyty ukazują się cztery razy w ciągu ro-

ku, w miesiącach: styczniu, maju, sierpniu i listopadzie.

W odróżnieniu od wielu multidyscyplinarnych czasopism mikologicznych, w *Mycological Progress* przeważają do tej pory artykuły dotyczące systematyki i taksonomii grzybów, odwołujące się do bardzo zróżnicowanego warsztatu metodycznego (morfologia i anatomia, analizy DNA, chemotaksonomia). W pierwszych trzech numerach zamieszczono opisy kilkunastu nowych dla nauki gatunków. Do najciekawszych artykułów systematycznych należy tekst U. Eberhardt, poświęcony molekularnym relacjom w obrębie rodziny Russulaceae i ich powiązaniu z cechami owocników i mikoryz (*Molecular kinship analyses of the agaricoid Russulaceae: correspondence with mycorrhizal anatomy and sporocarp features in the genus Russula*; vol. 1(2): 201–223, 2002). Kilka publikacji porusza także kwestie taksonomii grzybów lichenizujących (np. Stenroos S. i in.: *Phylogenetic hypotheses: Cladoniaceae, Stereocaulaceae, Baeomycetaceae, and Icmadophilaceae revisited*, vol. 1(3): 267–282, 2002). Szereg bardzo interesujących artykułów dotyczy badań nad symbiozą ektomikoryzową (np. Agerer R., Grote R., Raidl S.: *The new method 'micromapping', a means to study species-specific associations and exclusions of ectomycorrhizae*, vol. 1(2): 155–166, 2002; Haug I.: *Identification of Picea-ectomycorrhizae by comparing DNA-sequences*, vol. 1(2): 167–178, 2002). Można znaleźć również, choć w mniejszej jak dotychczas liczbie, artykuły na temat ekologii i fizjologii grzybów (np. Job D.: *Assessment of selected decay Basidiomycetes for selective biodefibrillation of Picea abies wood*, vol. 1(2): 123–129).

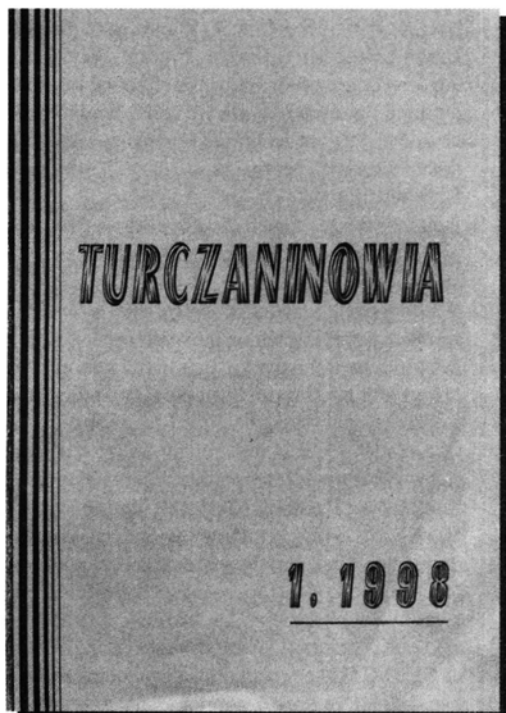
Prezentowane czasopismo referowane jest w BIOSIS, Abstracts of Mycology i Current Contents.

Cena rocznej prenumeraty wynosi: 58 EURO dla członków Niemieckiego Towarzystwa Mikologicznego, 78 EURO dla odbiorców indywidualnych, natomiast 98 EURO dla instytucji (+10 EURO – koszty wysyłki). Abstrakty publikowanych dotychczas artykułów oraz szersze informacje na temat czasopisma znajdują się na stronie internetowej: <http://www.mycological-progress.com/1024/info.htm>

Redaktor: Prof. Dr. Franz Oberwinkler
Lehrbereich Spezielle Botanik/Mykologie
Universität Tübingen
Auf der Morgenstelle 1
72076 Tübingen, Germany
E-mail: Franz.Oberwinkler@mycological-progress.com

Anna RONIĘK, Michał RONIĘK

TURCZANINOWIA

Grupa botaników, skupiona w Ogrodzie Botanicznym i Uniwersytecie Altajskim w Barnaul, powołała do życia naukowe czasopismo botaniczne nazwane na cześć wybitnego znawcy i badacza flory rosyjskiej. Nikołaj Stiepanowicz Turczaninow (1796–1864) szczególnie dobrze zasłużył się w poznaniu flory syberyjskiej, dostarczając pionierskich danych dla ponad 1000 gatunków roślin naczyniowych tego olbrzymiego obszaru.

Wedle realizowanych już zapowiedzi programowych, w czasopiśmie ukazują się prace oryginalne i przeglądowe w ramach następującej tematyki: nowe taksony, przeglądy systematyczne, florystyka, chemotaksonomia i liczba chromosomów oraz krytyka i bibliografia.

Czasopismo firmuje Altajski Państwowy Uniwersytet i Południowo-Syberyjski Ogród Botaniczny w Barnaul, a wydawcą jest pierwsza instytucja. Kolegium redakcyjne składa się z 11 osób; funkcje redaktora naczelnego objął członek korespondent Rosyjskiej Akademii Nauk – prof. R. W. Kamielin, a obowiązki redaktora wykonawczego powierzono botanikowi średniej generacji, świetnemu znawcy paproci –

dr A. I. Shmakowowi. *Turczaninowia* (ISSN 1560–7259) zaczęła się ukazywać od 1998 r., a każdy tom (rocznik) składa się z 4 zeszytów (o formacie 24,8 × 17,6 cm).

Redakcja od samego początku wykazuje dbałość o stałe ulepszanie periodyku i podnoszenie jego rangi. Już w pierwszym zeszycie drugiego tomu (1.1999) umieszczono informację, że *Turczaninowia* uzyskała akredytację Międzynarodowego Towarzystwa Taksonomii Roślin (IAPT), która dotyczy rejestrowania wszystkich nowych nazw taksonów, pojawiających się w kolejnych publikacjach.

Szczegółowe wskazówki dla autorów umieszczano początkowo w każdym zeszycie, a obecnie raz w roku. Przepisy są sformułowane przystępnie i jasno, a odnoszą się zarówno do względów formalnych, jak i układu pracy, przygotowania dokumentacji ilustracyjnej, cytatów bibliograficznych. Przyjmowane są prace napisane w języku rosyjskim (z angielskim streszczeniem) lub angielskim (ze streszczeniem rosyjskim). Preferuje się przyjmowanie prac w postaci dyskietki lub w formie pliku przesyłanego pocztą elektroniczną, ale nie jest to wymóg kategoryczny!

W latach 1998–2000 w dziale „Nowe taksony” ukazały się prace, w których opisano nowe dla nauki gatunki w rodzaju *Aconitum*, *Lappula*, *Hieracium*, *Stipa*, *Elymus* lub jednostki wewnątrzgatunkowe w obrębie *Campanula glomerata*; w dziale „Przeglądy systematyczne” prace dotyczące *Pinus funebris*, *P. parviflorum*, *Aphragmus*, *Eryocactus*, *Dentaria*, *Neotorulalia*, *Potentilla*, *Myosotis*, *Orchidaceae*. W dziale „Florystyka” prace dotyczyły nowych danych dla flory całego obszaru Rosji, konkretnych regionów (np. Altaju, Syberii, Kamczatki), a także wyników eksploracji florystycznych w pozasyberyjskich częściach Azji, t.j. w Mongolii i Wietnamie.

Można sądzić, że dla geobotaników i taksonomów pracujących w wielu, intensywnie rozwijających się, ośrodkach naukowych Syberii czasopismo będzie dobrym miejscem do zaprezentowania dorobku. Stanie się zarazem periodykiem służącym rozwojowi taksonomii i fitogeografii, zwłaszcza dla dobra planowanego wydania „Flory Rosji”. Życząc *Turczaninowii* pomyślnego rozwoju warto jednak zauważyć, że dalszemu podnoszeniu poziomu z całą pewnością sprzyjałby sprawdzony i powszechnie już stosowany system oceny nadsyłanych prac.

Wersja on-line czasopisma w wygodnym formacie pdf i dodatkowe informacje zostały zamieszczone na stronie internetowej <http://www.asu.ru/science/turczaninowia.ru.shtml>.

RECENZJE BOOK REVIEWS

KÖRNER C. *Alpine plant life. Functional plant ecology of high mountain ecosystems*. Springer-Verlag, Berlin–Heidelberg–New York, 1999. ix + 338 str., 47 tabel, 243 ryciny, 4 plansze barwne. Wydanie w twardej i miękkiej opr., format 19 × 24 cm. Cena 69.00 GBP. ISBN 3–540–65054–7 (cloth) i 37.50 GBP. ISBN 3–540–65438–0 (paper).

Christian Körner (Uniwersytet w Bazylei, Szwajcaria), redaktor naczelny czasopisma *Oecologia*, jest jednym z autorytetów w zakresie funkcjonalnej ekologii roślin wysokogórskich, a także zjawisk globalnych zmian klimatycznych na modelowym przykładzie ekosystemów górskich. Jest autorem wielu oryginalnych prac oraz syntetycznych opracowań dotyczących powyższych zagadnień. Wieloletnie doświadczenie i olbrzymi dorobek niewątpliwie predysponują autora do podjęcia próby syntezy wiedzy na ten temat, a dla czytelnika stanowią wstępną gwarancję jakości książki.

Co warto na początku zaznaczyć, przymiotnik „alpine” w tytule książki odnosi się nie tyle, lub nie

